

ganisationer. Det har bl.a. betydet, at der kun er sket en begrænset videndeling både mellem de sociale organisationer og myndighederne. Evalueringen anbefaler derfor, at det sociale arbejde i højere grad skal koordineres og kvalitetssikres, og indsatserne, ja, de skal løbende monitoreres.

Det anbefales endvidere, at en central instans skal koordinere de tværgående aktiviteter i handlingsplanen, mens samarbejdet mellem organisationer og myndigheder på lokalt plan skal fortsætte, forbedres og formaliseres.

Endelig peger evalueringen på, at kun få kvinder har taget imod tilbuddet om at blive modtaget af en organisation i hjemlandet. Og det tror jeg vi godt vil kunne gøre bedre fremover.

Den nye handlingsplan skal bygge videre på erfaringerne fra den nuværende plan, men også indeholde en del nye tiltag. For det første er vi indstillet på at udvide refleksionsperioden, så ofre for menneskehandel, der samarbejder med myndighederne om forberedt hjemsendelse, kan få en udrejsefrist på 100 dage. Den forberedte hjemsendelse involverer, at ofret vil blive modtaget af en organisation i hjemlandet, når dette er muligt.

Kl. 15.30

Det betyder også, at ofrene skal indvillige i at indgå i et forløb i Danmark med tilbud om psykologisk, juridisk og socialpædagogisk hjælp samt sundhedsfremmende behandling. På den måde vil den enkelte blive styrket og dermed være mindre sårbar for at blive handlet igen, når vedkommende vender tilbage. Der er således tale om en forebyggende indsats, og ofret får også tid til at tænke over, om han eller hun vil vidne mod bagmændene. Her tror jeg der ligger en opgave for sociale organisationer i at overbevise den enkelte om, at vedkommende bør vidne.

For det andet er den nye handlingsplan en plan, der gælder alle mennesker, der er handlede. Planen skal f.eks. dække kvinder, der er solgt til prostitution, børn, der er handlede til lomme tyveri eller mennesker, der er handlede til tvangsarbejde. Det sidste har vi heldigvis endnu ikke set konkrete eksempler på i Danmark, men internationalt er det blevet et større problem, og jeg vil gerne have, at vi er på forkant med udviklingen i Danmark.

Det har vist sig, at det i praksis på gadeplan er meget vanskeligt at skelne mellem de handlede kvinder og udenlandske kvinder, der kommer hertil mere eller mindre frivilligt for at ar-

bejde som prostituerede. Derfor har det opsøgende sociale arbejde fremover alle udenlandske prostituerede som målgruppe, og indsatsen skal sammentænkes med det opsøgende arbejde, der jo allerede bliver udført blandt danske prostituerede.

For det tredje ønsker jeg også at oprette et videns- og koordinationscenter for menneskehandel, som netop skal koordinere det sociale arbejde og sikre en helhedsorienteret indsats. Med udgangspunkt i de lokale organisationer, der allerede eksisterer på området, skal videns- og koordinationscentret sikre, at de lokale opsøgende team samarbejder og deler viden, samt at indsatsen spredes, så den er geografisk dækkende. De sociale metoder skal dokumenteres, og de skal udvikles, og det skal sikres, at de lokale organisationer arbejder ud fra samme kriterier og samme metoder. Dette center skal også være knudepunkt for national og international viden om menneskehandel og dokumentere udviklingen løbende.

Endelig vil jeg for det fjerde styrke det internationale samarbejde omkring handel med mennesker både i EU og i Norden. Vi har som modtagerland et ansvar for at forebygge menneskehandelen og menneskeefterspørgslen. Det ansvar har indtil videre bl.a. udmøntet sig i to kampagner målrettet især kunderne. Men jeg vil også gerne bidrage til at intensivere indsatsen i afsenderlandene. Det er jo helt afgørende, at vi får sat projekter i gang med det mål at forhindre, at kvinder og unge piger overhovedet lokkes hertil. Hvis vi for alvor skal arbejde på at forebygge handel med kvinder, må vi derfor samarbejde, allerede inden kvinderne bliver rekrutteret, og vi må i højere grad bruge hinandens erfaringer og netværk.

På baggrund af et nordisk-baltisk ministermøde i oktober, som jeg tog initiativ til, iværksætter vi et projekt, der sætter ind med en social, forebyggende indsats i nogle af afsenderlandene over for 14-18-årige sårbare unge. Og jeg har også i EU-sammenhæng taget initiativ til, at vi fremover sikrer et øget samarbejde og et større fokus på handel med mennesker både inden for EU og fra tredjelande til EU inden for socialministrenes område. På den måde får vi fokus på forebyggelsen. Fordi handelen er et grænseoverskridende problem, er det helt nødvendigt, at vi samarbejder internationalt, men det er også nødvendigt at samarbejde nationalt, hvis vi vil problemet til livs.